

„Kuule armas sõber S.! — vastas Mart — „meie olime enne sõbrad ja armastasime teineteist. Mis aga pärast meie vahel sündis, see olgu kõik äraunustud ja võlakirjast maha kustutatud. Ma teadsin, et sina koolmeistri õunte waras olid, aga et su lesta ema nii raskete haige oli ja kui ta seda oleks kuulda saanud, et ta ainus laps waras on ja nüüd koolist minema kihutakse, ma ütlen ta oleks ennast surmaks ehmatand. Seõige enam su haige ema pärast võtsin ma süi oma peale ja ütlesin koolmeistrile, et see minu süi on.““

Wallatu S. istus ja kuulas sõna lausumata. Mart aga ütles edasi: „Armas sõber! ja oled väga sandi tee peale sattunud ja igawene hukatus on s'ü pall, seepärast palun ma sind, et ole nii hea ja põra ümber; tõtta ja päästa oma hinge. Küll ükskord seda südamest lahetsed ja iseäranis, siis, kui s'ü süda ükskord surma hädas lõhleb ja sa kartuse ja wäristusega oma tegude peale tagasi waatad. Kas sa ei tea, et wast tunaeile koolmeistrile üles ütlesid: „Mis ütleb Jumal kõigist neist sinatjist

käskudest, kus ka ühes ette tuli: Tema ütleb ja ähwardab neid kõiki nuhelda, kes need sinatjed käskud üleostuwad; seepärast peame meie Tema wiha kartma ja mitte nende sinaste käskude wastu tegema.“ — Su isa hingab jo maa põues, kas ja tahab oma ema ka enne aegu handa wiia ja seega wiindama läsu wastu pattu teha? Jah, ja siis sa saad hoopis ilma holeks. Seie maale maksis mõisa preili sinu ette kooliraha, aga kui ta seda teada saaks, et sina waras oled, ei ta siis enam sinust palju hooliks ega ka sinu ette kooliraha ei maksaks ning sinu ajalil õn oleks rikunud. Jumal annab küll kõigile kurjade inimestele igapäise leiva, aga —!““

Wallatu S. nägu läks kurwaks! ta silmadest kukkusid suured herne sarnatjed nutu pisarad ja ohlas südamel põhjast oma kurja tegu kahetsedes. Jah nüüd oli ta ümberpöörmise tund tulnud; paha waim läks r'ast wälja ja Jumala ingel wõttes t'a südamel aset. Ehl ühe sõnaga: kõik wana oli otsa saand ja kõik oli uueks saand. Ma pidi ta süda weel parema sulatamise pannu peal puhastud saama,